

Veel ouders verlangen van de school dat "het kwaad" (de pester) moet worden bestreden, en dat "het goede" moet worden beschermd. De school kiest er echter niet voor kinderen te beoordelen als behorend bij "kwaad of goed."

Ieder mens maakt wel eens fouten. De weg van de mens, en de weg van het kind in het bijzonder, gaat met vallen en opstaan. Kinderen hebben het recht daarin te worden opgevoed en te begeleid. Ouders hebben die opvoedingsplicht evenals leerkrachten.

In gesprek met kinderen (en ouders) wordt de voorwaarde gehanteerd dat alles mag, zolang anderen zich goed voelen bij jouw gedrag. De anderen zijn:

- 1- de leerlingen op school,
- 2- de leerkracht,
- 3- jouw ouders, die trots op je zullen zijn als ze het hele verhaal horen en niet toevallig het belangrijkste stukje even niet.
- 4- derden, zoals andere ouders en mensen uit de buurt.

De school staat niet toe dat een leerling (of een ouder) mag doen en laten wat het wil als dat ten koste gaat van hem- haarzelf en de anderen. De grens die de school hierin hanteert zijn normale fatsoensregels. De basisprincipes ervan zijn vastgelegd in de Nederlandse grondwet. De waarden die de school in haar missie heeft staan zijn integriteit, kwaliteit, samenwerken, flexibiliteit en doorzettingsvermogen

In de maatschappij, en ook op school is het noodzakelijk dat je leert elkaar te respecteren. De school zal daarom kwaadsprekerij tegen gaan.

De school streeft een positieve, opbouwende sfeer na op school en doet dat binnen de kaders van de wet enerzijds en binnen het kader van de schoolafspraken anderzijds.

Schoolafspraken

- **We vertrouwen elkaar**
- **We helpen elkaar**
- **Niemand speelt de baas**
- **Niemand lacht uit**
- **Niemand is of blijft zielig**

De school zet middels de methode Kinderen en hun sociale talenten in op het versterken van het onderling **vertrouwen** en het besef dat het goed is elkaar **te helpen**. Binnen dat kader speelt niemand de baas, hebben we plezier met elkaar en ben je of blijf je niet zielig.

Duidelijk wordt gesteld dat de leerlingen ten opzichte van elkaar niet de baas zijn. De leerkracht daarentegen is op school "de baas/het gezag" en de ouders zijn dat thuis.

Als een conflict zich tussen kinderen afspeelt dan zal de school kiezen voor een oplossingsgerichte aanpak. Dat wil zeggen: de school zoekt een oplossing die alle partijen (zoveel mogelijk) recht doet, en borgt gemaakte afspraken. Een oplossingsgerichte aanpak is daarmee te onderscheiden van een wraakgerichte aanpak (vormen van bedreiging) of een zeurgerichte aanpak (directe en indirecte kwaadsprekerij).

N.B. De kans is dus groot dat zeurgerichte ouders hun kind van school halen als er geen oplossingsgerichte resultaten worden geboekt of in de fase, waarin middels gesprekken gezocht wordt naar mogelijke oorzaken en duidelijk wordt welke stappen school met de desbetreffende ouder(s) en kinderen) gezet dienen te worden. Dat zijn teleurstellende ervaringen voor de onderwijsgeevenden. De school neemt dit verlies. Dit komt de veiligheid, rust en sfeer op school, voor kinderen, ouders en team, ten goede.

Preventie

Duidelijk schoolbeleid en handhaving ervan.

Met behulp van de lessen Kinderen en hun sociale talenten doet de school aan preventie.

Kernpunten in de aanpak:

1: De schoolafspraken

2: Denk goed over jezelf en de ander

3: Pieker niet in je uppie, maar deel je zorgen met de ander, bij voorkeur met je ouders.

4: Denk oplossingsgericht

5: Geef op een nette manier je mening en doe je voordeel met feedback die je krijgt

6: De school maakt onderscheid tussen a. onvermogen en b. onwil

6a: Is er sprake van onvermogen, dan mag deze leerling erop vertrouwen dat hiermee rekening wordt gehouden. Deze leerling heeft veel te leren in een moeizaam proces. De omgeving heeft daar begrip voor.

6b: Is er sprake van onwil, dan krijgt deze leerling een grens gesteld, ook als dat samengaat met onvermogen. Bij onwil kan geen beroep meer worden gedaan op begrip vanuit de omgeving. Die rek is eruit. Het kan namelijk niet zo zijn dat de omgeving overal rekening mee moet houden, en dat het onwillige kind om wat voor reden dan ook "de eigen gang" mag gaan.

7: Hulp in de vorm van een maatje/buddy/tutor (bemiddeling)

Grensstellend

De school heeft als uitgangspunt dat kinderen zich niet willen misdragen. Maar het kan misgaan. Dat is niet erg. Het zijn leermomenten. "Hoe ga je het de volgende keer doen"? "Hoe herstel je de emotionele en/of materiële schade"? "Kunnen we op deze manier weer verder met elkaar"?

Wat wordt van u als ouder verwacht

Het oplossen van conflicten tussen kinderen is/blijft zelden een probleem, als op basis van het voorgaande met elkaar, school en ouders, wordt overlegd.

Van de ouders wordt verwacht dat zij zich aan de volgende vuistregels houden:

1. U spreekt in positieve zin over andermans opvoeding en andermans kind.

2. Als u zich zorgen maakt om het welzijn van uw kind of het welzijn van andermans kind, dan overlegt u met de school. Uitgangspunt daarbij is dat u in gesprek gaat met het doel een oplossing te zoeken die goed is voor u en uw kind en ook goed is voor andere kinderen. De school is hierin uw medestander.

3. Als ouder kent u het verschil tussen overleg waarin zorg wordt gedeeld/een oplossing wordt gezocht, en kwaadsprekerij/achterklap.

4. U oefent zich in zelfbeheersing. Dat betekent dat u het recht niet heeft andermans kind, een andere ouder of een leerkracht verbaal of fysiek te overdonderen/aan te vallen. Het wordt helemaal een drama als u zich misdraagt in aanwezigheid van andere kinderen.

Wangedrag kan zich op verschillende manieren manifesteren.

Verbaal: vernederen, schelden, bedreigen, belachelijk maken, bijnamen geven, roddelen, briefjes rondsturen, bedreigen op internet, buitensluiten.

Fysiek: schoppen, knijpen, slaan, spugen, krabben, bijten, trekken, laten struikelen.

Materieel: stelen, onderkladden, verstoppert van kleding en/of spullen, spullen kapotmaken van een medeleerling of van school, fietsbanden lek prikken.

Het doet zich een enkele keer voor dat een leerling zich wenst te misdragen en/of vindt daartoe recht te hebben: "Ik zit er niet mee. Het is niet mijn probleem! Nou en..., moet ik weten. Ik doe het de volgende keer weer."

In dat geval wordt terplekke contact opgenomen met de ouder. Zolang de ouder niet is te bereiken en/of niet op school is verschenen, wordt deze leerling uit de groep geplaatst. De groep wordt beschermd tegen deze leerling.

Het gesprek met de ouder wordt oplossingsgericht gevoerd en voldoet aan de criteria zoals die in het voorgaande zijn omschreven. Als het kind zich van de ouder niet mag misdragen, dan

wordt er een plan van aanpak uitgewerkt, waarin de afspraken, die tijdens het ouder-kind gesprek zijn gemaakt, zijn opgenomen en wordt een vervolgesprek gepland.

Ook wanneer er sprake is van voortdurende of toenemende onmacht van het kind om zijn/haar gedrag te reguleren en/of onmacht of onkunde van ouders om het gedrag van hun kind op positieve wijze in goede banen leiden, om te buigen tot gewenst gedrag, kan dit uiteindelijk reden zijn voor time-out/schorsing. Er zal dan een hulpverleningstraject in samenwerking met het Samenwerkingsverband IJssel-Berkel, waartoe school behoort, worden uitgezet.

Als de ouder van mening is dat hun kind, wat gelukkig zelden voorkomt, zich mag misdragen (bij deze invaller, want die kan geen les geven; ten opzichte van dat kind, want die doet altijd vervelend, heeft een rare moeder... enz.) krijgt de leerling een time-out. Die dag wordt overwogen of deze leerling kan worden teruggeplaatst in de eigen klas. Terugplaatsing is afhankelijk van hun stellingname m.b.t. het idee die de ouders en het geschorste kind erop nahouden namelijk: ik heb het recht mij te misdragen.

Wanneer de ouders en de leerling van mening zijn en blijven, dat het kind zich mag misdragen, wordt het protocol van schorsing en verwijdering van leerlingen ingang gezet. Samengaand met deze maatregelen wordt de ouders geadviseerd contact op te nemen met Bureau Jeugdzorg. Het afwijzen van adviezen en het niet mee willen denken van ouders aan een positieve oplossing interpreteert de school als een vorm van pedagogische verwaarlozing en zal daar melding van doen bij het Algemeen Meldpunt van Kindermishandeling. Het AMK heeft als gangbare regel dat het ingrijpt in een gezin als er meer dan twee meldingen over een gezin zijn binnengekomen.

Dossiervorming

Zie voor nauwkeurig juridisch advies:

www.cnvo.nl/fileadmin/bestanden/ocnv/downloads/Protocolschorsing.pdf

De misvatting is dat schorsing mag plaatsvinden na ruime dossiervorming.

Dit is niet het geval. Schorsing zelf is het dossier. Anders gezegd: de aanleiding tot de eerste schorsing: kind wenst zich te misdragen en ouders ondersteunen dit wangedrag door het te vergoelijken of anderszins, is dossiervorming. Het kind krijgt een nieuwe kans.

Als een kind zich blijft misdragen en/of de ouders hebben er geen problemen mee of zijn onmachtig/onkundig dit gedrag om te buigen, volgt definitieve schorsing en is de dossiervorming compleet.

Argumenten

1: School is een leerinstelling. De school beschermt het leerproces tegen kinderen en ouders die het leerproces ernstig belemmeren.

2: School beschermt de leerlingen en de leerkrachten tegen grensoverschrijdend gedrag van een enkele medeleerling en/of een enkele ouder. School zorgt er voor dat kinderen zich veilig voelen op school.

Het gaat wel eens mis. Hoe lossen we dit samen op?

Stappenplan in geval van pestgedrag.

Stap 1	Het bespreken van de schoolafspraken, school- en groepsregels
Stap 2	<p>Indien incidenteel pestgedrag wordt gesignaleerd, besteedt de leerkracht er aandacht aan en worden afspraken met de leerlingen gemaakt. Ouders van het gepeste kind en de pester worden geïnformeerd. Zo ook alle teamleden.</p> <p>Is er sprake van een ernstig incident, dan volgt een time-out. De pester wordt voor de rest van de dag de toegang tot de school ontzegd. Ouders van dit kind worden op de hoogte gebracht en uitgenodigd voor een gesprek, nog diezelfde dag. Stap 3 treedt in werking.</p> <p>De samenwerking tussen school en ouders van de pester zorgt er doorgaans voor dat het pesten snel stopt.</p>
Stap 3	<p>Bij herhaling: Alle teamleden worden geïnformeerd.</p> <ul style="list-style-type: none">. Ouders van de pester en de gepeste worden door school op de hoogte gebracht.. Er wordt een oplossingsgericht gesprek gevoerd met de pester en de ouders van de pester.. Er worden afspraken gemaakt en deze worden vastgelegd op papier.. Bovenstaande geldt ook voor het kind dat gepest wordt en zijn/haar ouders. <p><i>Wanneer de ouders van de pester aangeven niet mee te willen werken, zal het protocol van schorsing en verwijdering in werking treden. Deze ouders zullen een andere school voor hun kind gaan zoeken. Deze ouders krijgen het advies hulp te zoeken bij Bureau Jeugdzorg. School doet melding bij AMK. (zie bovenstaande) als ouders niet positief willen meedenken over een oplossing en/of adviezen van school afwijzen.</i></p>
Stap 4	<p>Uitvoering van de gemaakte afspraken: alle partijen hebben verwoord mee te willen werken aan een goede afloop: het stoppen van het pesten en het zich weer veilig voelen van het gepeste kind.</p> <p>Het opstellen van een plan en tijdspad voor het gepeste kind en de pester. Het pesten moet per direct stoppen.</p> <p>Gesprekken met het gepeste kind door de leerkracht/ zorgteam van school.</p> <p>Gesprekken met de pester door leerkracht/zorgteam van school.</p> <p>Gesprekken met de meelopers; duidelijk maken wat de gevolgen van het pesten zijn.</p> <p>Ouders van het gepeste kind en de pester opnieuw uitnodigen en evalueren van het verloop.</p> <p>Al dan niet vervolgsafspraken maken.</p> <p>Zijn vervolgsafspraken nodig, wederom de stappen binnen stap 4 maken.</p>
Stap 5	<p>Wanneer het pesten niet stopt, zal de directeur de ouders van de pester uitnodigen op school. Ouders willen dat het ongewenste gedrag van hun kind stopt: Bureau Jeugdzorg zal worden ingeschakeld voor hulp aan de pester en hun ouders.</p> <p>Het protocol van schorsing en verwijdering treedt in werking.</p> <p><u>School heeft een inspanningsverplichting om te zorgen voor een veilige omgeving voor alle kinderen van haar school.</u></p>